

[Anker Lau.]

dengang, slet ikke så få, men der er naturligvis grænser for, hvor vidt man kan gå i den retning. Denne fabrik i Tyskland køber for ca. 11-12 mill. DM her i landet om året; det drejer sig om en række tekniske indretninger til køleskabe, men den kan kun på normal måde få lov at sælge for 36 000 kr. om året.

Er der noget at sige til, at denne fabrik siger: hvis vi ikke kan få lov at sælge vore varer i Danmark på nogenlunde lige vilkår med andre, køber vi vore tekniske indretninger i det land, der vil handle med os? Jeg forstår i hvert fald godt en sådan reaktion, men det har ikke hidtil været muligt at finde forståelse hos de folk, der administrerer vore importrestriktioner. Jeg nævner det imidlertid kun her for at vise, hvorledes forbindelsen er mellem vore importrestriktioner og vore eksportbestræbelser.

Alt dette er naturligvis kun løsrevne eksempler på det, der har givet mit parti det indtryk, at den samlede regering stadig lægger hovedvægten på beskyttelsen af hjemmemarkedet og dets omkostninger, medens man ser ekspansionen udadtil som noget sekundært. Jeg ved godt, at handelsministerens hensigt er at afvikle restriktionerne på de varer, der nu tilbageføres, over 3 år og i enkelte tilfælde endog på kortere tid, men netop denne tid kan være afgørende for, om vi sækker agterud i konkurrencen med de andre lande, eller vi ikke gør det. Vi må ikke glemme, at de toldsatser, man nu har arbejdet sig op på, bliver stående over for hele den øvrige verden. Denne beskyttelse kan ikke undgå at forsinke tilpasningen og vil blive en belastning af vor omkostningskonto med særlig virkning for eksporterhvervene. Den vil også fa virkninger på pristallet og hele den onde cirkel, som er forbundet hermed.

Der er én ting, der i ganske særlig grad har undret mig under denne sags behandling. Hvor er forbrugerorganisationerne henne i denne sag? Disse organisationer, der ellers er på vagt over for stort og småt i dagliglivets prisbevægelser, hvor er de henne? Hvor er forbrugerrådet og de andre, der plejer at være talsmænd for forbrugerinteresser? Ikke en lyd har vi hørt fra dem, og dog er vel ingen af os i tvivl om, at disse

love betyder en belastning for forbrugerne. Det kan ikke være en forglemmelse. Er det sådan, at disse organisationer også kender begrebet partidisciplin? Jeg synes, disse organisationer i denne sag har svigtet deres opgave, men så er det godt at vide, at vi andre kan tage os af tingene.

Må jeg til slut resumere vore synspunkter på følgende måde. Hele formålet med Danmarks deltagelse i et stort markedsområde må tilsige os at administrere valutaloven således, at den stærkest muligt støtter vore eksporterhverv, det være sig inden for landbrug, industri, håndværk, fiskeri og handel, i deres bestræbelser på at erobre en større plads ude til fremme af vort lands økonomi og til erstatning for, at der på nogle områder må opgives visse ting på hjemmemarkedet. Alt bør sættes ind på at gøre vore eksporterhverv konkurrencedygtige. Overførsel af kapital og beskæftigelse til de konkurrencedygtige erhverv bør lettes ved at undlade en overdreven beskyttelse af de produktioner, der kun kan bestå i et lukket marked. På de områder, hvor dansk produktion ikke er eller hurtigt kan blive konkurrencedygtig, bør udlandets billige varer komme danske forbrugere til gode og sammen med dansk landbrugs billige mad bidrage til at gøre dansk eksport konkurrencedygtig uden at sænke levedoden. Den billige produktion ude og hjemme vil tværtimod bevirke en stigning af levedoden.

Gennem hele den administration, der nu lægges op til, synes beskyttelsespolitikken at være hovedsynspunktet for regeringen, skønt det må være indlysende, at denne politik vil modarbejde den tilpasning og den internationale arbejdsdeling, som er formålet med det store marked, som vi nu skal ind i. I bedste fald vil det forsinke udviklingen. Valutaloven må i den nuværende situation ses i sammenhæng med toldloven og en overvejelse af de former for beskyttelse, som begge indeholder. Vi ønsker også her at fremhæve, at en række af de nye toldsatser og nogle af de ældre ikke er moderate og kun kan føre til stigende omkostninger, og helt forkasteligt forekommer det os at være at forringe loven ved overførsel af varer til bunden liste samtidig med, at man forhøjer tolden på de samme varer yderligere. Endelig vil vi fremhæve,